

söylemek olduğunu derin bir şekilde duyumsuyorsa, kendi içinde var olan gerçek yaşamsal şeyleri ifade edebilme isteğini, üçüncü güç olarak kullanır. Bunu yaparken karşılaşıcağı engel ve zorlukları daha baştan göze alarak hazırlanır. Bu güç, hırsın harekete geçici gücünden çok daha farklı ve fazladır. Burada aranan; şöret, zenginlik gibi unsurlar olmayıp çok daha gerçek ve değerli bir şeydir. Kişi yalnız sahte kişiliğinden beslenen bir şey için değil, çok daha farklı ve kendisi için içsel değeri olan bir hedef için uğraşmaktadır. Ayrıca üçüncü gücün hırs tarafından değilde, Batını çalışma tarafından sağlandığı bu durumda, kişi şarkı söyleme yeteneğinin gerçekten içinde varolup olmadığını hemen fark eder. Ama, bu yeteneğin ikinci derecede olduğunu anlarsa, projesini iptal eder. Oysaki üçüncü gücü, hırsın sağladığı durumlarda, kişi kendisine rehberlik edecek böyle bir imkâna sahip değildir.

GÜÇ KAZANMA VE KAYBETME

Batını - İçrek - Ezoterik Öğretimizin amacı, bizi her yönden daha hassas , ileri ve gelişmiş varlıklar haline getirirken; bir taraftan da günlük yaşamımızı çok daha ilginç ve pratik bir şekle sokmamıza yardımcı olur. Yaşadığımız dünyada, kendi üzerimizde yaptığımız çalışmalar sonucunda, çok daha şuurlu ve etkin bir yapı oluştururuz.

Sıradan yaşamlarımızda, sahip olduğumuz gücü (canlılığı) kişiliğin çeşitli arayışları uğrunda ve zararlı bir biçimde boş yere harcarız. Batını çalışma öğretisine göre, her birimiz gün içinde kullanabilmek üzere ancak belli oranda bir güce ya da canlılığa sahip olduğumuz için, bu gücü gereksiz yere ve amaçsızca harcadığımızda, bugün, artık kayda değer ve yapıcı bir şeyler ortaya çıkarmamız mümkün olmayacaktır.

İnsanların büyük çoğunluğunun yaptığı gibi, hergün güücümüzü boşa harcamaya devam edersek, yaşam boyunca gerçek değer taşıyan şeylerden uzak kalmış oluruz. Toplum içindeki yerimiz ne olursa olsun, o toplumun yaşayan üyeleri olmaktan öteye gidemeyiz. Günlük yaşamda kişiliği cezbedip harekete geçiren şeyler, bize güç kaybettirir. Biz ise değerli bir şeyler kazanmış olduğumuzu

zannederek, kendimizi yanlışlıkla kişiliğimizi zincirliyerek özdeşleşmemize yol açarız. Güç kaybetmemize neden olan şeyler arasında, en başta gelenlerden biride "içsel konuşma"dır. (içimizdeki ön yargılar). Böylesi duygularla hergün ne kadar güç kaybettiğimizi kollaylıkla görebiliriz. İnsanlar sonsuza dek güç kaybetmektedirler.

Nasıl güç kazanabiliriz?

Öğretimiz; kendini gözleme, kendini anımsama ve eşkoşmama teknikleriyle güç kazanmamızı sağlayarak, kendimizi geliştirme yolundaki çalışmalarını daha kolay bir biçimde yürütmemize imkan verir. Bir başka önemli nokta da , bedensel bezginliklerimizden kurtulmaktır. En azından fiziksel yönden gevşediğimizde gücümüzü kazanmasak bile, onu koruruz. Bedensel gerginliklerimizden kurtulup bedenimizi gevşetebildiğimiz oranda, doğal canlılığımızı ya da gücümüzü kullanabileceğimiz alanlar gelişip genişler. Konumuz güç kazanma ve güç kaybetmek olduğuna göre "Sarkaç" öğretisine değinmeden geçemeyeceğim. Gündelik yaşantımızda ya kederli veya sevinçliyiz. Ya da çok hoşnut ve heyecanlı bazen karamsarız. Bu demektir ki, düz bir çizgi üzerinde ilerlemek gerekirken, sarkacın yabir ucunda ya da diğer ucundayız. Sarkaç bize; gün boyunca bir ucundan diğerine gezindiğimiz duygusal dengesizliğimizi göstermektedir. Bu gidış gelişlerden, ortalarda bir yer kapacak duruma ulaşmamız mümkün değildir. Gündelik yaşamın akışına kendimizi kaptırdığımız zaman, kişiliğin yönetimi altında sarkacın bir ucundan diğerine giderken yaralanmalara da son derece açık oluruz. Günlük yaşantımıza biran için tarafsız bir şekilde bakarak, bunu deneyebiliriz. Öğretimizin bize önerisi, başımıza gelen her olayda bizi heyecandan kedere, sevinçten üzüntüye vs. doğru götüren sarkacın hareketlerini gözlememiz ve bu sarkaçlar arasında zamanla dengeli bir durum elde etmektir. Bu şekilde hem kendi üzerimizdeki şuurlu kontrolümüzü artırmış oluruz, hemde önemli oranda güç kazanmış oluruz. Aslında herşey karşılıklı bir dayanışma halindedir. Güç kaybına yol açan önemli etmenlerden biri de, Merkezler Arasında olmadır. Bu deyim kişinin kendi merkezlerinden hiç birisiyle direkt bağlantıda olmadığını gösterir. Hatırlayaca-